

Všem osvícěným Čechům, zvláště svobodomyšlným spolkům!

Snad není ve Spojených Státech jediného čtenáře svobodomyšlných časopisů českých, jemuž nebylo by známo, že povstala v Chicagu začátkem tohoto roku nová organizace stoupenců duchovní svobody, již dalo bylo jména "Stráž Osvojených."

Jak už název tento napovídá, má to býti sdružení zástupců svobodomyšlných spolků, jež uznávají toho potřebu, aby podnikly se nějaké kroky na obranu českého jména proti sektářským ostouzenům, kteří vyličili nás na základě vyhnané statistiky před americkou veřejností jako lidi spustlé, pouze hrubým požitkem oddané a v sebevraždě vyvážnuti ze svých nešťastí hledající.

Sdružení toto stalo se již skutkem a bylo od osvícěných krajanů našich uvítáno s upřímným nadšením a s velkým povděkem. Celá řada svobodomyšlných spolků vyslala již do "Stráže Osvojených" zástupce a ty, které dosud zastoupeny nejsou, přihlášily se zastíjíce se nejdříve. Každý svobodomyšlný spolek — ať podpůrný, vzdělávací nebo zábavný — může ke "Stráži Osvojených" přistoupiti a jmenovitě vítány jsou spolky dámské, neboť (právě se v prohlášení zásad "Str. Osv.") pouze svobodná, vzdělaná a osvícěná žena má vychovávat silně, bděle a uvědomělé pokolení.

Výbory, na něž vložena přirozeně hlavní část práce, — totiž výbor organizační, tiskový a vzdělávací — zahájily už svou činnost a jde nyní o to, aby také svobodomyšlné spolky v jiných osadách českoamerických přistupovaly ke "Stráži Osvojených", po případě aby zakládaly její odvětví a udržovaly čilejší intelektuelní spojení s původní, zdejším organizací.

Přátelé duchovní svobody, ctitelé myšlenkového pokroku, vsiichni, kteří máte ve spravedlivé nezávislosti pokrytečův, náboženských násilí a útlaku pověry: probudte se k činu — jeť svrchovaný čas, aby svobodomyšlní Češi ve Spojených Státech začali nový život! Nejdost na tom, že jsme se vymknuli z poručnictví kněží a z poddanství církví — my musíme sami sebe i svou mládež vzdělávat, musíme ji vychovávat ve svých zásadách a vštepovat jí své přesvědčení, ne mají-li naše děti znova propadati náboženské pověře a nemají-li svobodomyšlnost mezi Čechy americkými už s naším pokolením vyhybnouti. "Stráž Osvojených" jest organizace nejenom obranná, nýbrž zároveň vzdělávací, a konání osvětlné práce na všech stranách jest hlavním jejím povoláním.

"Stráž Osvojených" chce se poctivě snažiti o povznešení našeho svobodomyšlného školství, tak aby se stalo skutečnou vychovatelkou osvícěného dorostu, chce podporovati zásadně svobodomyšlné časopisectví a pečovati o zakládání knihoven a čítáren pro dívky i dospělé — samé to úkoly, s nimiž musí každý vzdělaný krajan ze srdce souhlasiti. Aby pak pronikala tato zúšlechťující činnost "Stráže Osvojených" také živým slovem do nejnižších vrstev našeho lidu, budou pořádaný soustavně vzdělávací přednášky a schůze, z nichž první bude obdávána v neděli dne 20. května v Č. A. S. Škole.

Nuže, svobodomyšlní rodáci v Chicagu i jinde, neváhejte přihlížeti s námi ruce k dílu, budete nám nápomocni v agitaci pro věc dobrou, žádoucí a naléhavou — působte ve svých spolkách k tomu, aby přistupovaly k "Stráži Osvojených" a bez odkladu vysílaly tam delegáty. Poplatek zastoupeného spolku obnáší pouze \$2 ročně a — opakujeme znovu — každý spolek, jemuž není svobodomyšlnost planou frází, bude ve "Stráži Osvojených" srdečně vítán, nechť má jinak účely jakého živ.

Všecky dotazy zodpovědí ochotně tajemník "Str. Osv." V. Čada, 59 Fisk St., Chicago, Ill.

Za tiskový výbor "Stráže Osvojených" B. Bittner, M. E. Zemanova, předseda, tajemnice

Jste-li trápěn reumatismem, zkušte Chamberlain's Pain Balm. Nebuďte vás to státi ani cent, nepomůže-li vám. Jedním použitím zbraven budete bole. sl. Hoří-li vás pohmožděniny a vy mknutiny o třetinu rychleji než jiné léky. Říznutí, spálení, osazení bolní nů na prsou a v boku, otok mandlí a jiné otoky vyléčí se rychle použitím jeho. Každé léhbar saručena. Cena \$5 a \$0 ct.

Carl Schurz proti expanzi a imperialismu.

(Pokračování.)

Který spravedlivý člověk po tom všem bude chtít popřít, že Filipinané byli našimi spojenci, že byli oprávněni s naší strany ku veškerým ohledům, jež náležejí jedné i druhé straně? A jaký je když naše vláda odepřela jim slyšením při vyjednávání o mír, kterýmž rozhodnuto mělo býti o jejich osudu a pak za jejich zády koupila je jako stádo dobytka od poraženého společného nepřitele, že dopustila se tak hanebného skutku zpronevěry, že není divu, jestli pachatelé se za to nyní stydí a hledí obavovat se toho před svým vlastním ukřtypým velikými vytáčkami? Však v pravdě, jak smutný to zjev, kterýž nám poskytlují podpisatelé "předběžné zprávy", kteří dovozují, jelikož nebyla žádná formální alianční smlouva uzavřena, — totiž, proto že Filipinané důvěřovali v americkou čest a v přesplnění důvěřivosti opomenuli to, co vyjednáno, dáti si stvrzení písemně, nežli započali boj společný proti společnému nepříteli, — že proto pozbyli veškerého práva k tomu, abychom je ctili a s nimi jednali co s našimi spojenci.

Komisaři dovozují, že neodvislost nebyla nikdy Filipincům slíbena a toto dovozování rovná se dřívějšímu. Ovšem, také v ohledu tomto není žádná písemná smlouva, podepsaná některým oprávněným Američanem. Aniž na tom záleží, zdali naši konzulové aneb admirál Dewey učinili nějaký formální slib neodvislosti Filipinánům. O to se nejedná. Jedná se o to, zdali jsme dali Filipinánům jakoukoliv přičinu k domněnce, že po porážce společného nepřitele tato republika uzná jejich neodvislost a zdali jsme je v této domněnce ponechali, když bojovali proti společnému nepříteli.

Dne 22. července 1898 gen. Anderson oznamoval sekretářovi války: "Aguinaldo prohlásil diktorství a stav obležení na všech ostrovech. Lid očekává neodvislost." Jakou přičinu měli očekávati, že tato republika uzná jejich neodvislost? Nejlepší na světě, — přičinu čestnou pro ně i lid americký. Oni věděli, že když započala válka proti Španělsku, my hluchtě odmítali jakoukoliv myšlenku výboje a prohlásili, že Kubánci právek mají býti svobodnými. Oni věděli, že ve všech ohledech, jež po našem mluvení dávaly právo Kubáncům ku neodvislosti, lid filipínský měl nároků ještě větší. Byli by to považovali za urážku velké a velkodušné americké republiky tříti jakékoliv pošetilosti, že naše ujišťování neodvislosti našich úmyslů jsou pouhým humbukem a že mežitím co osvojujeme jeden národ, jsme schopni pomýšleti na podrobení sobě v poddanství národa jiného, poněvadž si území jeho přejeme. Slovem, jak z mnohých jejich prohlášení vysvitá, oni očekávali svou neodvislost proto, že věřili, že americký lid jest lidem poctivým, a že americká vláda jest vládou poctivou a v této důvěře působili co naši spojenci proti společnému nepříteli.

My je ponechali v té domněnce, pokud působili. Jest pravda, že mezitím ve Washingtoně vznikla myšlenka, abychom je oloupili o zaslouženou neodvislost. Byla-li pak administrace aspoň tak poctivá, aby jim oznámila, že zklamou se ve svém očekávání neodvislosti? Nikoliv! Naopak, administrace dala tajně nařízení konzulům a velitelům, aby nečinili žádné sliby Filipinánům, kteréž by mohly býti v cestě pro vedení zrádných úmyslů. Však Filipinané sami byli ponecháni v té blažící důvěře po tak dlouho, pokud služby jejich co našich spojenců měly pro nás jakou cenu. Proto pravím, že ač nebylo žádné písemné smlouvy, kterouž by se jim neodvislost saručovala, naše slavné prohlášení při počátku války, že to bude válka osvobozovací a ne dobývací a naše ponechávání jich v domněnce v očekávání neodvislosti a přijímání jejich pomoci co spojenců, tvořilo slib tak úplný a mravně závazný, že jest věru těžce postěhování, jak který poctivý člověk může se zapomenouti, aby jej bral v pochybnost.

Když Španělé byli poraženi všude a Manila padla a naši filipínské spojenci nebyli nám k potřebě, tu nařídila administrace naše komisi míru v Paříži, aby vyjednála se Španělskem o po-

stoupení svrchovanosti nad Filipinami — ne lidských ostrovů, nýbrž Spojeným Státům. Nuž, čímž dokázati a to doufám, že k uspokojení každé myslí nepřepojaté, že toto jednání bylo největší zradou na našich blásaných zásadách a jednou z největších hanebností, jaká kdy spáchána byla jakoukoliv vládou. Když jsme započali válku proti Španělsku na osobování Kuby, nemohli jsme zapřít a nezapřít, že Španělsko historickým právem jest v držení svrchovanosti na Kubě. Však tvrdili jsme, že Španělsko svou tyranickou a špatnou správou a útlakem, pozbylo práva k této svrchovanosti a ač španělské vojsko bylo dosud v držení hlavních měst a přistavů a značné části vnitřní země, že lid na Kubě, povstává proti španělskému útlaku, dobyl si právo ku vlastní svrchovanosti. Proto jsme slavně prohlásili v oné pověstné resoluci v kongresu, nejen že Španělsko musí býti vypuzeno z Kuby, nýbrž též, že lid Kuby "právem býti má a jest svobodným a neodvislým", totiž, že svrchovanost Španělska nad Kubou není déle platnou, nýbrž, že náležeti má a již ve skutečnosti náležejí kubánskému lidu samému.

Jak se toto vztahuje na případ Filipín? Jest skutečností nikým nepopíranou, že španělská svrchovanost historicky nebyla o nic větší na Filipínách nežli na Kubě, že španělský útlak byl pravděpodobně na Filipínách jako na Kubě. Obyvatelstvo filipínské pozvedlo se proti útlaku jako Kubánci. Případ Filipínů byl proto tentýž jako Kubánců, s tím rozdílem, že Filipinane docílili mnohem většího zduaru válečného a zřídili mnohem lepší a silnější domácí vládu, nežli Kubánci, tak že na Filipínách Španělé nejen že pozbyli morálního právo ku svrchovanosti jako na Kubě, nýbrž ztratili je tam vůbec. Právo Filipínů ku svrchovanosti v jejich zemi bylo, podle našeho vlastního uznání, větší nežli ono Kubánců. Právo Španělu ku svrchovanosti nad Filipinami bylo námi samými znenuznané. Slovem i skutkem jsme v podobném případě na Kubě tvrdili, že španělské nároky přešly právem na lid oné země. A přece ty španělské nároky jež jsme sami úplně znenuznali, uznali jsme za platné, abychom umožnili Španělsku prodati nám naše filipínské spojeince. A ty nároky jsme tedy koupili, ačkoliv jsme věděli dobře, že Španělsko je ve skutečnosti pozbylo a že nám nemůže ničeho odevzdati; avšak my koupili stín, abychom mohli uzmuti podstatu obyvatelstvu Filipín, jemuž dle našeho vlastního doznání právem náležela. To jest to smělé a opovržlivé hodné postavení, do něhož uvedena byla velká americká republika jednáním své administrace.

Vím ovšem dobře, že schytralí právníci mohou nalézt nějakou klíčku, aby přesvědčili lid, kterýž chce tak přesvědčen býti, že po mezinárodním právu Španělsko mělo posud zadržeti právo svrchovanosti, kteréž z mravního stanoviska pozbylo a ve skutečnosti ztratilo a nemohlo je odevzdati, a že to jsme my mohli koupiti a oni prodati. Však zdali taková klíčka uspokojí naše svědomí a chrániti bude naši čest? Většina z nás naučila se ze zkušenosti rozeznáti mezi třídou lidí, kteří ve svém jednání s bližními řídí se vnitřním mravním cítem práva a kteří nesníží se k tomu, aby využívali bezpráví i když zákon dovolí, by jim učiniti tak beztržně, — a jinou třídou, pozostávající z osob, jež předstírají býti slušnými a úctyhodnými, však u nichž mravní právo nic neváží a kteří neváhají dopustiti se jakéhokoliv mravního bezpráví k vlastnímu užtku, sťže se pouze, aby nedopustili se porušení zákona. První třídu nazýváme "gentlemanly" a takových si vážíme a jim důvěřujeme. Druhou třídu nenazýváme, — aspoň bychom neměli nazývatí, — gentlemany, neboť v jejich přítomnosti cítíme, že si máme dáti pozor na kapsy. Nedejme se v tomto ohledu klamati. Ten kdo používá všech těch klíčků zákona, aby docílil nepravých výhod nad svým bližním, může třebaš vyvarovati se kázňice, ale proto přece není poctivým člověkem.

A teď táži se Vás s úplnou vážností, zda-li koupíte se španělské svrchovanosti nestaví americký lid zřejmě do té druhé třídy? Jest smutně nejistou byla naše vlastní administrace ohledně původu našeho práva ku této svrchovanosti! Dne 21. prosince 1898 ve svém

nařzení o "blahovlné assimilaci", jež ve skutečnosti vlastně bylo prohlášením války proti Filipinánům, pravil prezident McKinley: "Zničením španělského loďstva v přístavu manilském námořní eskádrou Spojených Států a následováním pak dobytím města a vzdáním se španělského vojska, docílen byl v podstatě vylí o ostrově filipínských a zrušena tam španělská svrchovanost. Podepsáním smlouvy míru mezi Sp. Státy a Španělskem dne 10. t. m. a následkem vítězství amerických zbraní, správa budoucí a vláda na filipínských ostrovech postupuje se Spojeným Státům. Ku splnění práva svrchovanosti takto nabytého", — nařídil ihned vojenskou okupaci.

Že toto nebylo spravedlivým ličením skutečnosti, — totiž, že jsme tehdy ještě nenabýli žádná práva smlouvou míru, kteráž tehdy nebyla ještě schválena a nebyla v platnosti a že jsme nenabýli Filipín výbojem, neboť o ně bojujeme až dosud, — to snad připustí každý. Vždyť i prezident sám doznal to o několik měsíců později, když pravil ve své řeči v Pittsburghu: "Pokud nebyla smlouva míru schválena, což se stalo pouze sedm týdnů po vydání nařízení svrchovanosti, neměli jsme žádného práva mimo město Manilu, záliv a přístav. Španělsko bylo v plné državě zbytek souostrovní." To doznání bylo správným na jak dalece se vztahovalo na naší autoritu, však bylo to patrně mýlným zvládnem o stavu Španělska, neboť každému je známo, že Španělsko nejen že nebylo v plné državě ostatního souostrovní, nýbrž nebylo v državě žádné části téhož vůbec. Tak zvané ostatní souostrovní bylo v državě, jestli kýmkoliv, tedy lidem téhož, — patrná to skutečnost, kterouž však prezident této republicy přehlédnul.

Konečně pan Day, bývalý sekretář zahraniční a předseda komise, kteráž vyjednála smlouvu míru, přichází ku pomoci a prohlašuje otevřeným listem, že jsme nenabýli Filipín výbojem, neboť, praví: Spojené Státy nikdy nepodniknuly, tak dalece jak vím, zmocnění se cizích zemí pouhým právem výboje, — nýbrž pouze koupí, zaplativše \$20,000,000 za ně. Však on nepraví ve svém listě co každému je známo, že jsme koupili něco od Španělska co Španělsku již nepatřilo a co ono nemohlo odevzdati a neodevzдало, jak k naší škodě pocítujeme, jelikož od té doby nastává zánášme se vrazděním našich bývalých filipínských spojenců, kteříž hájí oprávněné nároky lidu náležející. A konečně přichází prezident a chladně tvrdí ve své zprávě, že filipínské ostrovy náležejí nám "po právu a spravedlnosti". Až, "po právu a spravedlnosti!" Pozorujme to se stanoviska mravního, kteréž pro poctivé lidi jest tím jediným stanoviskem. Co jest v pravdě naše postavení? Totéž co mocného a bohatého člověka, kterýž by schytralé znenužil důvěry chudých a slabých lidí, aby je získanými kejkřlivostmi a násilím oloupil o to co jim náležejí a pak by blahosklonně řekl svým oběťm, že Prozfetelnost tak nařídila pro jejich dobro a uložila mu povinnost, kterouž neuhledal. (Pokračování bude.)

Jste připraveni? Náhle nevásané změny nejúspěšnější roční nebo nejmenší kruté doléhají na lid se slabou soustavou tělesná, ale na lid vůbec, a mnohé případy chřipky na venkově i v městě se objevují. Můžeme tudíž díle zpráv z pevniny evropské s jistou hle- děti vstříti jmenem všeobecnou otoku této děsné nemoci. Na tisícové případy chřipky oznámeny jsou v Francii, kde celá města jsou v její spárech, vnikla i do Itálie, a Velká Británie nás nejbližší sousem, metlou tou trpí. Otázka "Jste připraveni?" jest proto věsná. Nepsatíme se do podrobností všeobecného léčení, v případě, že by chřipka na nás útok učinila, ale pouze podotkneme, že once zabráněni je v láhvi osvědčeného švýcarského bylinného léku, Dra Petra Hoboka. Posiňte a obrňte svoji soustavu tělesná vášnjm jeho užíváním. Vezměte je dnes, pakli cítíte, že byste nějakého silitele a čistitele potřebovali, a nečekajte, až vás nemoc uvrhne na lůžko a uspořít si tak starost, nemoc a výlohy. Nejsme zastanečí tak zvaného "patentního léku", ale v tomto případě nelekneme se svým čtenářům upřímný náš náhled podati.

Mohu vás naučiti postoup za tři měsíce anglicky mluvit, čísti a psát; poslu vám jednu slohu na slohu. Také jsem sepsal a mám na prodej tři různé knihy a učení se její anglicky. Nyní spisuji a vydávám v sedlece úplně nové anglicko-český slovník, který bude největší a nejlepší, poslu vám na ukázku. Přítě nyní Adress: Art. B. Senkus, 263 W. 12th St., Pilsen Station, Chicago, Ill. — 18-18

Předplácejte na Knihovnu Americkou, pouze \$1.00 ročně.

Spalování mrtvol.

Ve zdejším Unitářském kostele měl minulé neděle přednášku dr. R. M. Stone o spalování mrtvol před četným obecenstvem. Přednášející lékař poukázal na pohřbívání mrtvol co na nějaký zvyk, jen během dob ustálených, od něž se však musí časem upustiti. Spolednost nynější sahá k upalování mrtvol, když hrozí nebezpečí, jak se stalo při šíření se žluté zimnice na Kubě během války. Pakliže tedy jest spalování mrtvol jen v dobách nebezpečí za nejlepší uznáváno, proč se považuje pohřbívání mrtvol stále ještě za všeobecně uznávané?

Jest třeba zodpověditi následující otázky: Jest pohřbívání tím nejlepším způsobem zbabování se mrtvol? Je to nějaké rozumné přifiny k udržování tohoto během dlouhé doby ustáleného obyčeje ve světě civilisovaném? Je to nějaké rozumné přifiny, proč by neměl jiný způsob zbabování se mrtvol zaveden býti? Jestli jiná otázka však se tu naskytuje, na níž lékaři největší váhu kladou: Nezpří živí ujmy tímto všeobecným zvykem pohřbívání? Když pak slyšíme o těch nečetných jednotlivcích, kteří své mrtvé spáliti dají, nenazveme je fanatiky, kteří bez rozumných přifin přijali tento způsob, nebo jsou to lidé moudřejší než ostatní množství, kteří mají více lásky pro své bližší, jimž uskoditi nechtějí, aniž by měli méně účty a něhy ku svým milým, než ostatní.

Nejznamenější výrazem počtu účty k zemřelým jest ve světě civilisovaném stavěti jim pomníky, které by hlásaly památku jejich i v daleké budoucnosti a jimž se naznačuje místo odpočinku našich milých, kteréž se těši stále pozornosti živoucích, jsouc okrasou hřbitovů. Avšak popelnicce, jež obsahují poslední zbytky našich milých, kteréž mohou chovány býti v pokojích nebo v kolubarních, jsou právě tak posvátnými, jako hroby a mohou rovněž zdobeny býti; za to však mají tu přednost před hroby, že jsou přístupny za každého počasí, zvláště jsou-li chovány v domě. Jsem úplně přesvědčen, že účta ptešeena s hrobu na popelnicce, bude právě tak vznešena a bude v domácnostech stále jevena ozdobovým popelnicce, pozůstatky zemřelých křivců.

Při městech se zatizují hřbitovy, pokud obyvatelstvo jest neustále rostoucí, v blízkém okolí. Když město roste, rozšíří se až k samotě hřbitovu, který pak již přestane býti místem přijemným a musí být zrušen. Ti, jimž na hřbitově dříve záleželo, vymřeli, město pak potřebuje místa toho pro park, pro školu neb co jiného. Tu se kosti vykopají a pomníky se upotřebí na stavby. Takový jest obyčejný osud všech hřbitovů a naše mladé město bylo již také svědkem toho. V místech, kde spodinu půdy tvoří nepromokavý jíl, nebo v místech jako New Orleans, kde voda spodní vystupuje až na povrch, jest pohřbívání nejlhorším. Sir Henry Thompson se vyslovil roku 1874: Žádána mrtvola není vložena v zemi, aniž by nezcestila půdu, vzduch a vodu. Pasteur dokázal, že červi vynesené ze země, kde před 12 lety byla pohřbena mrtvola zvěřte zahynulého nákazlivou nemocí, zavinili nová rozšíření nákaží té. Freire z Rio Janeiro dokázal, že se v půdě na hřbitově, kde pochováni byli zemřelí na žlutou zimnici, nalezájí tytéž drobné organismy, jež možno pozorovati v krvi a výkalech nemocných na tuto nákazu.

Proti spalování mrtvol se opíraly nejvíce církve. Kněží nazvali spalování mrtvol pohanským, bezbožným obyčejem. Nyní však i tyto námitky utichly. Ano mnozí vynikající kněží se vyslovili již pro spalování mrtvol. Biskup lincolnský se vyslovil: Jen ti nejobmezenější věřící byt mohli býti zvyklí na věře v přifiti z mrtvých vstání. Lord Shaftbury pravil: Je to zpozdilý obmezoování moci boží. Co se stalo s těmi svěťci, kteří byli pro viru svoji upálení? A Canon Liddou se vyslovil: Vzkříšení z popelení o nic větším tajemstvem než vzkříšení těla nespáleného.

Namítá se, že loučení se s milovanými mrtvými u vědomí, že v přifiti okamžiku budou odevzdáni prudkému žáru pece, jest přý bolestnější, než viděti je ukládané v zemi. Nechtí však méně bolestným pohledem viděti milou osobu zvolna mizeti pod hradami a zemí, než ji viděti rychle strávenou ohněm. Jedna dáma,

kteřá pozorovala spálení mrtvol osoby již velice mlé, vyslovila se o tom: Když jsme tak stáli v žálu pohřbívání u žhavé pece, cítala jsem ovšem bolest, ale zároveň i poklid. Bylo v tom cosi důvěrně povznášejícího, očistovacího v tom ohromném žáru, aniž by to vzbuzovalo tak děsný pocit, jako otevřený hrob

Jen spálení mrtvol se docílí ten pravý mír a klid pro zemeleho.

Elektrina a život.

Bylo již dokázáno, že zvíře usmrcené elektrinou, opět k životu přivřeno býti může. Obvyčejný proud nespůsobuje okamžitou smrt a kdyby byl po ruce náležitý přístroj, tu možným by bylo védomí vzbuditi vstříkovaním krve. Právě tak Hostetter Stomach Bitters, známý posilující prostředek, přivádí nový život ve schrátila těla oběravěm a prořítím krve. Tento obdivuhodný lék dodává nutně posily veškerým částem těla. Pakliže cirkulace krve ohrožena jest, tu omezením následuje. Želapa, nezdržnost a nemoce ledvin a jater, to vše jest následkem oslabení zvládných orgánů. Máz zase pšobeno jest na krev a již na celé tělo. Bitters vyléčí všechny podobné nemoce a jest výborným jarním lékem.

ADRESÁŘ SPOLKŮ

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery Miss. odděly své schůze každou 4. sobotu v městě v síni P. V. Stalka o 8. h. večer. Velkopředseda J. Nestalav. Velkotajemník J. V. Stank. Velkokomisař Jos. E. Sokol. Velkopokladník Josef Maruška.

Č. I. v Montgomery, Minn. odděly své schůze každou čtvrtou neděli v městě. Předseda Fr. K. Stanek. Tajemník Fr. Miza. Účetník Jos. E. Sokol. Pokladník Tomáš Havel.

Č. II. Mladěoch v Le Sueur County, Minnesota. odděly své schůze každou 2. neděli v městě síni 100F. Předseda Jakub Krenik, tajemník Fr. Barta. Le Sueur County, Minn., dět. J. Blöck, pokladník Václav Krava.

Č. III. v St. Paul, Minn. odděly své schůze každou 4. středu v městě, předseda Frank Skok, tajemník P. J. Pavlicek 607 Canton St., účetník Frant. Bělka, 371 W. 7th St., St. Paul, Minn.

Karel Havlíček Borovský, č. IV. v Minneapolis Minn. odděly své schůze každou 1. neděli v městě v síni č. 221 corner of Washington a Cedar ave. so. Předseda Petr Straka, 615 22 Av. S. taj. Josef Straka, 60 mil St. S., pokl. Emil Anthecht, účetník Adolf Roubicek, 1317 Wasie Ave. S.

Č. V. v Nové Praze, Minn. odděly své schůze každou 4. neděli v městě Předseda Anton Fousek, taj. J. Novotný, účetník Václav Posel, pokladník Jakub Svoboda, New Prague, Minn.

Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota. odděly své schůze 1. neděli v městě. Předs. Fr. Šístek, dozorce Ant. Čech, taj. Vojt. Paeovský, Box 26 Glenville, Minn., účetník Jos. Svatoš, poklad. Jos. Nerad Oakland, Minn.

Karel Velký, č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota. odděly své schůze každou 4. neděli v městě Předseda Jan Klein, pokladník Jan M. Klein, účetník Jan Šmek, tajemník Jan Jindra Kikoney, Le Sueur Co., Minn.

Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn. odděly své schůze každou 1. neděli v městě v síni Č. S. P. 8. Předseda Frant. Horák, tajemník Jos. F. Martinec, účetník Karel Ringhofer, poklad. Alois Škora, Owatonna Minn.

Snolec č. IX. v Pine City, Minnesota. odděly své schůze každou čtvrtou neděli v městě. Předseda Anton Pavěk, místopředseda Jan Štochl, tajem. Jos. Bartoš, box 22 Beroun, účetník Jan Hejda, Pine City, Minn., poklad. Frant. Pavěk.

Č. X. Čechoslovan v Olivia, Minn. Předseda Karel Kohn, místopředseda M. Peřínka, tajemník Frant. Štindl, účetník B. Rósek, pokladník Václav G. Plojhart.

Čechie č. XI. v So. Omaha, Neb. Odděly své schůze každé druhé úterky v městě, o osm hodin večer v síni J. Koutek. Předseda Václav Šnajder, tajemník Adolf Zezula, na 20 a O ul., účetník Jan Hajný pokl. J. Vojček

Číslo XII. Chrádim v Racine, Wis. odděly své schůze každou třetí sobotu v městě v 7 hodin večer. Předseda Jos. Dušek, 104 Hazzer St., taj. Jos. Štehlík, 1022 Milwaukee St., účetník J. L. Sys, 1022 High St.

Číslo XIII. Český Lev v Belview, Minn. odděly své schůze každou druhou sobotu v městě Předseda Fr. Šístek, tajemník Jan Pošeany, pokladník Václav Pístula, Belview, Woodrow Co., Minnesota, účetník F. Šeň, Belview, Minn

Číslo XIV. Ladimír Klácel, v Haas v, Wis. odděly své schůze každou druhou neděli v městě Předseda Frant. Kozlák, tajemník Václ. Kln, účetník Jan. Mendlich, Haugen, Wis., pokladník F. J. Kouskí

Jan Hus č. XV. Hopkins, Minn. odděly své schůze každou druhou sobotu v městě. Předs. Václav Třta, taj. Jos. Hromádka, Hopkins, Minn.

**Hostec**  
a všechny choroby pochzející z nečisté krve, blednů, vředy, boláky a vyrážky vyléčí jistě

**SEVERŮV Krve Čistitel.**

ŠIL tělo, dodává chuti k jídlu, čistí krev. Cena \$1.00.

Od první láhve až do dnes zůstal Severův Balsam pro plíce

Nepřehlédni lékem proti kašli. Každé dávká účinnou. 28 a 80 ct.

Dr. F. Sever.

Cedar Rapids, Ia.